

doi.org/10.31392/UDU-nc.series14.2024.31.17

УДК 378.147:78

Теплова О. Ю.¹, Науменко І. В.², Мала А. Ю.³

Педагогічне керівництво розвитком креативності молодших школярів у хореографічному гуртку

На основі психолого-педагогічних та мистецтвознавчих джерел теоретично обґрунтовано педагогічні умови навчання молодших школярів мистецтву хореографії. Розроблено комплексну методичку, спрямовану на розвиток креативності молодших школярів у контексті практичних питань педагогічного керівництва розвитком креативності учнів у хореографічному гуртку. Пропонуються різні форми і методи роботи: заохочення, усвідомлення власних дій, осмислення результатів творчості, самооцінка, самовдосконалення. Окремо висвітлюються такі поняття, як «хореографічна підготовка», «розвиток креативності». Найважливішим методичним орієнтиром у розвитку креативності молодших школярів у хореографічному гуртку є націленість на вдосконалення їхньої виконавської майстерності.

Ключові слова: креативне мислення; хореографічна підготовка; спеціальні здібності; педагогічні умови; методичне забезпечення; творча діяльність; формування танцювальних рухів.

Підсумовуючи науково-педагогічні та соціальні досягнення в розбудові системи національної освіти за першу майже чверть ХХІ століття, можна відповідально наголосити, що такому процесу сприяє демократизація та оновлення системи загальнолюдських цінностей в Україні. На сьогодні в країні велике значення має відродження національної культури. Мистецька культура, як важлива складова духовної культури, передбачає індивідуальний соціально-художній досвід особистості у царині суміжних мистецтв. Хореографічне мистецтво є одним із найефективніших засобів виховання школярів, надає художньо-естетичного забарвлення духовному життю особистості. Готовність до здійснення педагогічного керівництва таким видом мистецької творчості учнів передбачає застосування інноваційних методів навчання в процесі формування відповідних спеціальних знань, умінь і навичок молодших школярів у їхній позашкільній мистецькій діяльності [6, с. 178].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний внесок у розробку філософських аспектів теорії творчості зробили І. Кант, М. Попович, Ж. Сартр, В. Соловйов, В. Шинкарук, К. Юнг та інші вчені. Провідні українські та зарубіжні науковці, серед яких Г. Костюк, М. Холодна, О. Кульчицька, В. Моляко, Дж. Гілфорд, О. Торренс, М. Чавчавадзе, М. Мамардашвілі та ін. допомагали дітям у виявленні та підтримці загальних талантів і творчих здібностей у багатьох видах діяльності. Вони проаналізували різні аспекти проблеми творчих здібностей у відповідності з їх природою, компонентами, критеріями й показниками розвитку, методами та прийомами розвитку.

¹ **Теплова Олена Юрївна**, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського. <https://orcid.org/0000-0001-8763-891X>

² **Науменко Ілона Володимирівна**, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського. <https://orcid.org/0000-0003-0817-0736>

³ **Мала Анастасія Юрївна**, Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського. <https://orcid.org/0009-0007-0555-524X>

Мета статті полягає в теоретично-методичному обґрунтуванні педагогічного керівництва розвитком креативності молодших школярів у хореографічному гуртку, оскільки проблеми, пов'язані з творчим розвитком школярів, є актуальною складовою сучасної педагогічної науки.

Вже друге століття поспіль науковці в царині психології та педагогіки досліджують процес креативного мислення: розглядають креативність як різновид інтелектуальної поведінки (Г. Айзек, Г. Буш, Д. Векслер, Дж. Гілфорд, Ф. Осборн, Р. Стернберг); вивчають інтелект як компонент креативності (Д. Гетцельс, П. Джексон, Е. Торренс); пов'язують розвиток креативності з самоактуалізацією особистості (Л. Гольдштейн, А. Маслоу, К. Роджерс та ін.); визначають особливий характер мотивації креативів (С. Голлан, Р. Кеттел, Д. Мак-Кіннон та ін.). Провідне місце у дослідженнях сутності та структури креативності займають теоретичні положення Дж. Гілфорда і Е. Торренса.

Психологічні аспекти творчості проаналізовано у працях В. Беспалька, І. Беха, Т. Грабовської, М. Кондратенко, С. Максименко, В. Моляки, В. Рибалки, І. Сидорової, С. Сисоевої та інших. Різні аспекти розвитку творчого потенціалу в процесі навчання досліджували О. Антонова, М. Гнатко, І. Гриненко, О. Киричук, О. Вербицький, В. Ляудіс, інші. Шляхи і засоби формування креативності досліджували Т. Сидорук, Л. Степанова; вплив соціального мікросередовища на формування креативності – Н. Хазратова; розвиток креативності в педагогічному спілкуванні – В. Шинкаренко та ін.

Формування творчої особистості школярів в процесі музично-хореографічної та художньо-сценічної діяльності досліджувалось з різних позицій (О. Антонова, К. Блюхер, Г. Веселовська, А. Гуменюк, М. Загайкевич, Р. Захаров, В. Кирсанов, Ю. Святелик, І. Сидорова, Т. Шкурко).

Творча діяльність дитини пов'язана з особливим типом мислення, яке називається конструктивним, творчим. Воно характеризується «відкритістю досвіду», чутливістю до нового, вміння бачити проблеми.

Особистісні якості молодшого школяра є вагомим основою актуальності та результативності процесу залучення дітей до художніх цінностей у сфері мистецтва зокрема хореографічного. На нашу думку, основними педагогічними умовами для здійснення зазначеного процесу можна вважати наступні: інтеграція мистецьких знань, організація навчально-виховного процесу з використанням аксіологічного та особистісно-орієнтованого підходу, стимулювання потреби в творчому самовираженні у різних видах хореографічної діяльності.

Дослідження психологів та педагогів у галузі мистецької підготовки учнів доводять, що у молодшому шкільному віці особистісний інтелект набуває свого максимального розвитку, всі психологічні процеси інтелектуалізуються. Отже виникає нагальна потреба в особливій спрямованості навчального процесу на його ефективність для розвитку особистості. Мистецтво має стати діючим засобом цілеспрямованого впливу на духовний світ дитини через її творчу діяльність. Спираючись на психічні особливості учнів молодшого шкільного віку, педагоги і психологи рекомендують вже в початковій школі виявити зв'язки між окремими предметами, процесами та явищами. Вчені вказують на необхідність поєднувати окреме в цілісну картину і розвивати аналітико-синтетичну діяльність учнів.

Природа творчої активності дітей є іншою, ніж у дорослих. Для дитини головним виступає безпосередньо сам процес творення, в якому вона переживає

радість пізнання й відкриття, нові властивості з'являються в її пізнавальних процесах, у сфері почуттів, у вольовій спрямованості. Тому більшість дітей не прагне вдосконалювати продукти своєї творчості, така властивість притаманна дорослим [4, с. 21].

Саме творча самореалізація дитини виступає ґрунтовною платформою розвитку креативного мислення учнів [6, с. 274].

Вектор музично-хореографічної освіти й виховання має спрямовуватися у площину особистісного розвитку учнів на основі виявлення індивідуальних здібностей і формування різнобічних художньо-естетичних потреб та інтересів.

Хореографічне мистецтво є одним із найдоступніших і найпопулярніших видів художньої діяльності та чудовим вихователем. У процесі хореографічного навчання в колективі необхідно виховувати вміння чути самого себе, своїх товаришів, музичний супровід, відчувати характерні особливості певного твору. Повноцінна музично-хореографічна композиція відбувається у процесі музично-художнього сприймання, виховання й розвитку креативності виконавця. Мистецькі програми націлюють на те, щоб головна робота з розвитку креативності учнів проводилася саме у молодших класах, а в наступних поступово збільшувалось навантаження у сфері креативно-мисленнєвої діяльності школярів.

Як поєднати зацікавленість виконанням музично-хореографічної композиції зі сталими традиціями суто технічним забезпеченням виконавських прийомів, не руйнуючи художньо-тематичної канви заняття? Це питання набуває ще більшої гостроти і актуальності тому, що деякі вчителі практично викреслили з навчання індивідуально-творчу, копітку роботу над звільненням художнього креативного мислення учня, посилаючись на великий обсяг навчального матеріалу і брак часу на репетиціях.

Робота над новими, більш складними композиціями вимагає більше навчального часу й призводить до нівелювання роботи над художніми задачами танцю. Коли при розучуванні рухів ставлять завдання виконувати вправи природною технікою без напруження – це ще не забезпечує високого художнього рівня музично-хореографічного виховання загалом, а саме: пізнання світу й самого себе, засвоєння ціннісних ставлень через художньо-образне осягнення дійсності. Коли ж робота над композицією тісно пов'язана з вираженням особистого ставлення до того, що виконується, це сприятиме розвитку креативного мислення учнів, вихованню їхнього духовно-творчого потенціалу, формуванню художньої культури молодших школярів [8, с. 94].

Не можна залишати поза увагою і мотивацію творчості. Мотиваційний аспект є могутньою динамічною силою, що спонукає особистість до творчості. У дітей мотиваційний аспект проявляється у вигляді нахилів, інтересів, переживань радості й задоволення від власних результатів того, що зробив, міркуванні переваг, потреби у самовираженні, самоствердженні. Найбільш сталим мотивом творчості є інтерес до процесу такої діяльності [7, с. 524].

Одним з дискусійних питань психології творчості є наслідування і самостійність їхньої діяльності. Розвиток здібностей передбачає самостійність дітей, вияв власного світосприйняття. Дорослі їм значно допомагають, а творять самі діти. Проте творчість може починатися із наслідування. У дітей це не копіювання, а орієнтація на зразок. Педагогічний досвід роботи над

розвитком творчості дітей свідчить про те, що не здібних до творчості дітей не буває. Отже, щоб ця здатність розвивалася, необхідно, як зазначає В. Сухомлинський, «вчити їх творити» [2, с.118].

Вчитель сучасної школи повинен знати головні методологічні положення, які відображають природу креативних здібностей учнів, механізми їх функціонування та прояву. Структура чинників розвитку здібностей як основи креативності мислення школярів має стати основою моделювання власних авторських програм учителя, під час реалізації яких розвивається їх творчий потенціал.

Провідного значення в процесі розвитку креативних здібностей надається особистісним детермінантам, які можна виокремити в окремі групи: вікові сенситивні періоди (адекватність методів навчання та розвитку дитини сенситивним періодам, віковим можливостям); індивідуальні (продуктивне використання в процесі діяльності своїх особливостей відповідно до вимог цієї діяльності - певні характеристики темпераменту, задатків, когнітивних стилів можуть бути передумовою високої продуктивності в певному виді діяльності); особистісні (які сприяють розвитку цілісної особистості: її спрямованість, саморозвиток, характер, саморегуляція, рефлексія, свідоме ставлення до того, чим вона займається, ставлення до себе як до індивідуальності, формування в особистості знань, що мають суб'єктивний, індивідуальний, сповнений внутрішніх переживань зміст, консолідація нових розумінь предметів, явищ, думок). Розвиваючи креативні здібності учнів, необхідно брати до уваги важливе методологічне положення стосовно взаємодії їхніх здібностей та вподобань.

Різноманіття прояву здібностей передбачає створення у навчальному закладі умов, які б сприяли різнобічному розвитку їх в учнів. Однак це не означає, що в кожного учня вони будуть однаково високо розвинуті до всіх видів діяльності, до всіх навчальних предметів. З іншого боку, орієнтація лише на специфіку індивідуальності дитини заважатиме загальному розвитку особистості, що в свою чергу гальмуватиме розвиток індивідуально притаманних учневі здібностей, тобто, в даному випадку йдеться про високий рівень розвитку індивідуальних здібностей і про достатній рівень розвитку всіх інших.

Спонтанність, фантазійність, багатоваріантність, хаотичність, гнучкість, оригінальність думки, інтуїтивне народження ідей, використання підсвідомого у розв'язанні проблеми, широке поле пошуку необхідної інформації, несподіваність виникнення ідей, іноді наявність суперечностей як результат необґрунтованих здогадок і припущень, незграбно побудованих речень під час екстеріоризації нових ідей – якості, що виявляють наявність творчих здібностей. Отже, розвиток творчих здібностей молодших школярів виступає педагогічною платформою в процесі розвитку їх креативності.

Ефективність розвитку креативності молодших школярів значною мірою визначається педагогічними умовами, які спеціально створюються для забезпечення продуктивності навчання хореографічному мистецтву та отримання адекватного результату і забезпечують розвиток креативності молодших школярів.

Аналіз педагогічної практики показав, що такі педагогічні умови не з'являються стихійно. Для їх створення потрібна цілеспрямована робота всього педагогічного колективу дитячих закладів, кожного викладача зокрема. Розвиток значущих особистісних якостей, до яких ми відносимо креативність, відбувається у взаємопов'язаній діяльності педагога і учня, тобто являє собою двобічну систему. У цій системі важливо вирізняти зовнішні та внутрішні умови, відокремити обставини, які є зовнішніми стосовно об'єкта, та внутрішніми характеристиками самого об'єкта. Саме внутрішні установки, мотиви, потреби особистості розглядаються нами як визначальні у становленні креативності школяра. Ефективна педагогічна взаємодія викладача і учня неможлива без урахування особливостей мотивації останнього.

Сучасний підхід до розвитку креативної особистості передбачає не суто розвиток здібностей, а розвиток мотиваційної сфери й потреб індивіда.

Мотивація творчості – це система стійких мотивів, що відображає особистісну трансформацію взаємодії соціальних та індивідуальних чинників у стійку творчу спрямованість. Означене поняття характеризує стан свідомості, який зумовлює пріоритет творчої діяльності в системі життєвих виборів і поведінкових стратегій, стимулює творчий процес на всіх його стадіях. Мотивація, пронизуючи основні структурні утворення особистості (емоційно-вольову сферу, характер, самосвідомість, здібності), істотно визначає ефективність будь-якої діяльності, зокрема творчої.

З таких позицій для зростання рівня креативності молодших школярів в період хореографічної підготовки потрібно посилювати їхню творчу мотивацію. Така стратегічна переорієнтація дозволить суттєво підвищити педагогічний вплив на ефективність навчання і стимулювати творчі прояви учнів. Отже, в основу створення комплексу педагогічних умов розвитку креативності молодших школярів нами покладено розвиток творчої мотивації учнів.

Для стимуляції проявлення творчих здібностей молодших школярів, їхнього розвитку, викладачі повинні дотримуватися, на думку дослідників, наступних принципів. Уважно відноситись до всіх проявів творчої активності, створити для творчих дітей сприятливу атмосферу, яка б сприяла розвитку їх здібностей. Для цього викладач повинен дозволяти дітям висловлювати свої ідеї, знаходити для цього час, уважно слухати дитину. Необхідно бачити потенціальні творчі здібності в кожному учневі під час хореографічної діяльності.

Наступною педагогічною умовою вважаємо формування високої самооцінки у дітей, яка б стимулювала їх до активності. При цьому оцінка творчих досягнень учнів не повинна даватися з певних загальних позицій: викладач має відмічати індивідуальні, зокрема особливі креативні досягнення учнів, щоб вони відчули радість від якісного результату продукту власної творчості. Педагогічний вплив на розвиток креативності учнів передбачає, насамперед, наявність креативного мислення у самого викладача, його прагнення прирівнювати свою роботу до дослідницьких пошуків, спрямованих на вивчення об'єкта своєї діяльності, на пошук найбільш оптимальних шляхів до розвитку творчого потенціалу школярів – створювати нові креативні форми й умови роботи для досягнення більш ефективного навчально-виховного результату.

Сутність творчого методу в хореографічному гуртку полягає в тому, що школярам надається можливість самостійно розв'язувати технічні й творчі завдання, при цьому з максимальною повнотою виявляти творчу ініціативу. Спонукальна функція творчих завдань підтримується поступовим підвищенням їх складності. Завдяки цьому розширюється сенсоутворююча функція мотиву творчих досягнень і забезпечується його провідна роль стосовно інших мотивів.

Для стимулювання творчої мотивації молодших школярів в хореографічному гуртку необхідно оволодіти системою дидактичних методів і засобів, що мають на меті забезпечення привабливого характеру такої діяльності. Перш за все, це формування позитивного ставлення до виступів перед публікою, потреби у виконавській діяльності, психологічної готовності і задоволення від неї. Виконавська діяльність є більш успішною за наявності пізнавального інтересу до музичного виконавства. У цьому сенсі великі можливості містить специфічний музично-хореографічний репертуар, у якому закладена одна із потенційних можливостей розвитку пізнавального інтересу.

Дослідження вітчизняних і зарубіжних психологів показують, що творча діяльність може виникати тільки там, де є самостійний пошук виходу з проблемної ситуації. Педагоги й психологи надають великого значення активному характеру учіння, який змінює освітній і виховний рівні учня не тільки під впливом зовнішніх умов, а й внаслідок його власних мотивованих дій. Важливо активізувати самостійність школярів, їх уміння і бажання працювати без контролюючого нагляду педагога. Саме тому основна мета підготовки молодших школярів в хореографічному гуртку – навчити їх самостійно застосовувати отримані від викладача знання, а саме – перетворити об'єкт навчальної педагогічної системи в саморозвивальну систему.

Отже, вбачаючи в активній самостійній діяльності учнів великі можливості для розвитку креативності, визначаємо, що наступною педагогічною умовою є активізація їхньої самостійної творчо-пошукової діяльності.

Дослідники вважають, що для розвитку креативності необхідне нерегламентоване спілкування з вчителем як творчою особистістю.

Важливою передумовою стають такі якості викладача як ерудиція, контактність, мовна й особиста емоційність, здатність бути цікавим співрозмовником, володіння майстерністю. Такий креативний зразок є поведінковим актом, в якому реалізується креативна ініціатива, що може мати різну цінність (дотепний жарт, нестандартне застосування будь-якого предмета). Креативні зразки демонструються, але не нав'язуються учням. Молодшим школярам потрібні різноманітні можливості для наслідування, але зовнішні фактори не повинні впливати на їхній вибір. Засоби пред'явлення креативних зразків мають відповідати наступним вимогам: актуальність (поведінковий акт, який містить креативну ініціативу, цікавість, значущість); доступність розуміння (в поведінковому акті міститься все для розуміння його); рівність в позиції об'єкта і суб'єкта наслідування.

Саме в цьому полягає роль особистості учителя-хореографа. Педагог є наочним орієнтиром у мистецькому розвитку учня. Його педагогічні та особистісні якості сприймаються молодшими школярами саме крізь призму моральних якостей. Тільки повноцінний професійний показ може захопити

учня. Для цього вчитель повинен постійно дбати про підвищення свого виконавського рівня.

Разом з тим разком креативної поведінки може бути не тільки педагог. Доведено, що знання виявляються міцнішими, коли предмет навчальної діяльності виступає засобом спілкування між суб'єктами педагогічного впливу. Саме таким співвідношенням діяльності й спілкування відрізняються групи хореографічних гуртків. Колектив танцюристів включає учнів різних вікових категорій, саме такий підхід до педагогічного керівництва спонукає старших учнів відчувати свою значущість перед молодшими школярами, а останніх – побачити перспективу власного розвитку й опанувати зразки креативної поведінки [8, с. 95].

Отже, визначаємо наступну педагогічну умову – забезпечення зразків креативної поведінки в хореографічному гуртку. Серед основних умов, які забезпечують креативний розвиток, вчені у своїх дослідженнях найчастіше звертають увагу на такі параметри педагогічно – спонукальних дій вчителя як позаоцінювальність, прийняття, проблемність і невизначеність. Позаоцінювальність – це відсутність зовнішньої оцінки. Вона не означає відсутність реакції педагога, а передбачає зовнішнє джерело оцінки учня. Прийняття – це доброзичливість до особистості, яка є цінною для учня, незалежно від його стану в даний момент, поведінки або почуттів. Ці обидві характеристики забезпечують психологічну безпеку учня у виявленні його креативності. Проблемність стає поштовхом до розвитку креативного процесу, а невизначеність у постановці завдання спрямовує розв'язання проблемної ситуації на креативний рівень.

Педагогічне керівництво розвитком креативності молодших школярів передбачає доброзичливе ставлення й прийняття педагога, що забезпечує психологічну безпеку учня й сприяє виявленню та розвитку його креативності.

У підсумках зазначимо, що проблемність визначення пошуків ситуативних розв'язань є поштовхом для розгортання креативного процесу, саме тому викладач – хореограф повинен якнайчастіше створювати проблемні ситуації впродовж репетиційних занять. Зауважимо, що проблемними ми вважаємо такі завдання, розв'язання яких передбачає самостійний пошук способів дій, але під педагогічним керівництвом педагога. Творчі завдання збуджують й активізують розумову діяльність молодших школярів, підтримують їх зацікавленість у кінцевому результаті поставлених проблемних завдань, а самостійне відкриття шляхів до їх успішного розв'язання надає емоційного задоволення. Вони міцніше закріплюються у пам'яті, ніж готові знання, які отримані в інформаційному форматі. Саме такий метод опанування учнями різновидів художньо-сценічної діяльності має впроваджувати педагог на заняттях з хореографії.

Отже, можна зазначити, що педагогічне керівництво розвитком креативності молодших школярів у хореографічному гуртку виявляється результативним за дотримання педагогічних умов, які ефективно сприятимуть формуванню творчої мотивації молодшого школяра в комплексі із застосуванням певного методичного підходу до творчого навчання молодших школярів.

Література:

1. Грабовська Т., Киричук О. Формування позитивної мотивації діяльності особистості. Рідна шк. 2002. №4. С.12-14.
2. Сухомлинский В. Сто порад учителеві. К.: Рад. шк., 1988. С. 118
3. Мозгальова Н.Г., Барановська І.Г. Українські традиції як засіб виховання дітей дошкільного віку. Наукові записки Кіровоградського державного педагогічного університету імені Володимира Вінниченка. Серія: Педагогічні науки. 2017. Вип.152. С.20-24.
4. Теплова О., Кулик Д., Мацюк О. Педагогічні основи розвитку креативності молодших школярів у хореографічному ансамблі. Науковий часопис НПУ імені М.П. Драгоманова. Серія 14. Теорія і методика мистецької освіти. 2023. С.177-184. <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series14.2023.29.22>
5. Теплова О. Ю. Творча самореалізація вчителя музики в контексті естетичного виховання школярів у позаурочній музично-виконавській діяльності. Вісник Луганського національного педагогічного університету імені Тараса Шевченка: збірник наукових праць. Вип. № 4 (143). Луганськ: ЛНПУ, 2008. С. 271-277.
6. Фрицюк В. Творча мотивація як умова формування креативності особистості / VII Міжнародна конференція «Стратегія якості у промисловості і освіті» (3-10 червня 2011 р., Варна, Болгарія): Матеріали. У 3-х томах. Том III. Упорядники: Хохлова Т.С., Хохлов В.О., Ступак Ю.О. Дніпропетровськ – Варна, 2011. С.523-526.
7. Чижевська, В.П. Хореографія в системі естетичного виховання дітей дошкільного віку. Науковий журнал «Культура, мистецтво, освіта» № 5. 2015. С. 94-98.

**ТЕПЛОВА Olena, NAUMENKO Iлона, MALA Anastasia.
Pedagogical guidance in the development of creativity
of younger schoolchildren in a choreographic group.**

In the article, the authors consider pedagogical conditions and peculiarities of methodical provision of choreographic training of younger schoolchildren in extracurricular educational activities in a children's choreographic ensemble. Relevance of research. **Relevance of the study.** The relevance of the research lies in determining the great role of powerful educational levers in the artistic training of schoolchildren in the modern educational process - musical and choreographic arts. The need to research the stated topic caused the problem of our scientific-methodological research, which is associated with incomplete practical and theoretical substantiation of the methodological foundations of choreographic training of younger schoolchildren. The purpose of the article is the theoretical and methodological substantiation of pedagogical conditions for the development of creativity of younger schoolchildren in a choreographic ensemble. After all, posing problems related to the development of schoolchildren's creativity is an urgent issue of modern pedagogical science. **Purpose.** Aim and Objectives - various research justifications related to the definition of the concept of «choreographic training» are highlighted. **Results.** It has been proven that the development of creative thinking, aimed at overcoming the steps of artistic mastery, is an important methodical reference point for modern choreographic training of junior high school students. The article reveals the peculiarities of pedagogical influence on the development of creativity of younger schoolchildren in the process of choreographic training in a children's ensemble. **Research methods.** The conformity of the specified pedagogical conditions for the development of students' creativity with the methods of encouragement, awareness of one's own actions, creative results, self-evaluation, striving for self-improvement was analyzed. The educational productivity of the methodical work of the teacher-choreographer regarding the education of creatively developed student youth is foreseen. **Originality.** On the basis of psychological-pedagogical, methodical-practical and art history sources, the main pedagogical principles and technologies of the practical work of a choreographic art teacher, aimed at the development of creativity and high-quality choreographic training of younger schoolchildren in a children's choreographic ensemble, were considered and methodically substantiated. **Conclusions.** Emphasis is placed on the special importance of choreographic art in the context of extra-curricular children's education, as the most accessible and most scenic form of art for students. **Significance.** Within the framework of the work, the scientific justification of methodical support for the

development of creativity of younger schoolchildren in the process of their choreographic training in a choreographic ensemble is determined.

Keywords: creative thinking; methodological support; pedagogical conditions; development of creative imagination; special abilities; creative activity; formation of dance movements; choreographic training.

References:

1. Grabovska T., Kyrychuk O. Formation of positive motivation of individual activity. Home school 2002. No. 4. P.12-14.
2. Sukhomlynsky V. One hundred tips for the teacher. K.: Rad. Shk., 1988. P. 118
3. Mozgalova N.G., Baranovska I.G. Ukrainian traditions as a means of educating preschool children. Scientific notes of Volodymyr Vinnichenko Kirovohrad State Pedagogical University. Series: Pedagogical sciences. 2017. Issue 152. P. 20-24.
4. Teplova O., Kulyk D., Matsyuk O. Pedagogical foundations of creativity development of younger schoolchildren in a choreographic ensemble. Scientific journal of the NPU named after M.P. Dragomanova. Series 14. Theory and methods of art education. 2023. P.177-184. <https://doi.org/10.31392/NPU-nc.series14.2023.29.22>
5. Teplova O. Yu. Creative self-realization of a music teacher in the context of aesthetic education of schoolchildren in extracurricular musical and performance activities. Bulletin of Luhansk National Pedagogical University named after Taras Shevchenko: collection of scientific papers. Vol. No. 4 (143). Luhansk: LNPU, 2008. P. 271-277.
6. Fritsyuk V. Creative motivation as a condition for the formation of personal creativity / VII International Conference "Quality Strategy in Industry and Education" (June 3-10, 2011, Varna, Bulgaria): Materials. In 3 volumes. Volume III. Compilers: Khokhlova T.S., Khokhlov V.O., Stupak Yu.O. Dnipropetrovsk - Varna, 2011. P.523-526.
7. Chizhevska, V.P. Choreography in the system of aesthetic education of preschool children. Scientific journal "Culture, Art, Education" No. 5. 2015. P. 94-98.